

ZPĚTNÁ VAZBA KLIMATU ŠKOLY

Dotazníček prosím vyplňte anonymně a odevzdejte co nejdřív Jitce Wagnerové

Můžete-li, odpovědi rozved'te, cílem je opravdu zjistit Váš názor, ten se nemusí vždy vejít do přesné stručné odpovědi.

1. Cítíte se být vedením školy pedagogicky směřováni?

Částečně ano. Většinou není dostatečný prostor pro oficiální diskuse o pedagogickém směřování a alternativních možnostech pedagog. směřování.

Mám pocit, že vnímám směřování často jen intuitivně (jako důsledek nějaké situace), tj. na skutečné směřování nezbývá moc čas.

2. Je Vám to příjemné?

Někdy mě to příjemně potěší a obohatí (jiný pohled na věc či souhlasný názor), někdy mě to uvádí do nepříjemné situace „nováčka“, který tápe a neví...

3. Cítíte se být v Arše důležití?

Vnímám svoji důležitost s ohledem na pozici, kterou v Arše zastávám (pracovní rovina), tj. s ohledem na děti či konkrétní dítě. Zároveň si často uvědomuju, že nejsem zdaleka nenahraditelná (to je ta osobní rovina).

4. Máte podle Vás dostatek možností směřovat vývoj Archy?

Teoreticky mám možností spousty, prakticky mám často pocit, že moje snahy o jakési směřování jiným, netradičním a nezažitým směrem nejsou žádoucí. Nedokážu odhadnout, zda je to tím, že jsou moje návrhy tak nereálné či zcestné, nebo je jednodušší jet v zajetých kolejkách. Někdy mám pocit, že se v čase chut' k novým snahám snižuje a snižuje...

5. Máte v kolektivu Archy své místo?

Snad ano. Nejvíce své místo vnímám mezi osobami stejně organizačně začleněnými. Nejlépe se tak cítím mezi „svými“.

S některými kolegy mám jen pouze formální vztah bez silnější přátelské vazby (důvod vidím v malém časovém prostoru pro setkávání a tudíž v nemožnosti se více poznávat a budovat hlubší vztahy).

Paradoxně jako nezaměstnanec Archy jsem měla větší možnost se zaměstnanci komunikovat a budovat s nimi neformální vztahy.

6. Využívá vedení školy dostatečně Váš potenciál?

Domnívám se, že ne. Částečně je to tím, že můj potenciál není vedením tolik znám (viz bod č. 5), částečně je to tím, že nejsem sama ochotna dát vedení (či Arše) více ze svého času (s ohledem na věk svých dětí stále více preferuji rodinné a mateřské povinnosti před záležitostmi a časovými potřebami Archy).

7. Máte dost volnosti k výběru svého dalšího vzdělávání?

Těžká otázka. Zatím se rozkoukávám a oťukávám, kam se časem vrátit, čemu se více věnovat, kde vidět svoji perspektivu.

Bohužel nevnímám v Arše na své současné pozici perspektivu do budoucna. Dosud jsem neměla možnost mluvit s vedením o dlouhodobém působení v Arše jako takovém (případně i na jiných pozicích). Bez tohoto postrádá další vzdělávání (myšleno nějaké dálkové vícesemestrální vzdělávání na některé z vysokých škol) ve vztahu k Arše smysl.

Vzdělávání formou kurzů či seminářů ráda využiji, bude-li možnost a nabídka.

8. Máte čas na sebevzdělávání?

Není to ideální, ale v rámci možností se snažím. Určitě v tom mám velké rezervy.

9. Máte chuť se dále vzdělávat?

Ano, mám. Dokonce zvažuju další formy vzdělávání dálkovým studiem (zřejmě mimo obor použitelný v Arše).

Vzdělávání formou kurzů či seminářů ráda využiji a absolvuju.

10. Je vedení školy vstřícné vašim potřebám?

Většinou mám pocit, že když opravdu potřebuju, jsem vyslyšena a následně získám pocit pochopení.

Svůj problém někdy vidím v tom, že je mi v prostředí Archy hloupé své potřeby veřejně prezentovat (důvod: mnozí z pedagogů dávají Arše tolik, jako kdyby oni sami žádné své potřeby neměli).

11. Co by Vám pomohlo, abyste se v Arše cítili lépe?

Mohla se více realizovat v organizačních a kreativních aktivitách a měla pocit, že jsem vnímána jako rovnocenný partner ostatních pedagogů. Vidina budoucí perspektivy v Arše.

12. Čeho se Vám od vedení školy nedostává?

Čas pro neformální setkávání a diskuse třeba i o Arše. Často je toto nahrazováno dlouhou mejlovou korespondencí, což není ono (i když díky za ní).

Začínám vnímat problém v tom, že s ohledem na svojí pracovní náplň a vzdělání nemám v Arše dlouhodobou perspektivu.

Ráda bych si s vedením na výše uvedené téma popovídala a zjistila druhý pohled na věc.

13. Co dalšího chcete sdělit?

Jsem moc ráda, že mám možnost být součástí Archy, mít umožněno se „dívat pod pokličku, někdy tam i něco přidat“ a zjišťovat, jak náročné je být jedním ze sboru.

Je spousta věcí, které jsou v Arše úžasné, co dělá Archu Archou. Také se objevují věci, které by se daly dělat jinak a možná lépe, ale jako kdyby nebyl čas a chuť je změnit, zlepšit. Vše je tak „plné“ a hektické, že čas plyne rychleji a není prostor věci příliš měnit a když, tak za pochodu.